

## Nuşa

George Coşbuc

---

- „Nuşa, dormi? N-auzi cum bat?  
Vino şi-mi deschide uşa!”  
- „Cine eşti?”, întreabă Nuşa.  
- „Vladu sunt, al tău bărbat.”  
- „Nu eşti Vladu. Știi eu bine.  
Vladu până-n zori nu vine!”

- „Nu sunt Vladu? Nuşa, tac!  
Nu-mi cunoşti tu vorba, dragă?”  
- „Vorba-i a lui Vladu-ntreagă.  
Ei, dar poți să ţi-o prefaci.  
Tu mă crezi că sunt ca toate;  
Să mă-nșeli! Dar nu să poate!”

- „Vrei să-ţi jur că nu mințesc?  
Uite, nu-mi ajute Sfântul!”  
- „Ce-mi ajută jurământul?  
Juri şi furi, şi eu plătesc.  
Spune-mi semne, să ştii bine,  
Vladu eşti ori altul cine!”

- „Nuşa, fă! Ce semn voieşti?  
Colo-n colţ pe-o masă frântă  
Ai în chip pe Maica sfântă.”  
- „Am! Dar Vladu tot nu eşti!  
Toţi cari la noi în casă  
Ştiu pe Maica de pe masă!”

- „În dulap ai, draga mea,  
Zece ruble-ntr-o cutie.”  
- „Am! Dar şi cumătra ştie;  
Şi tu ştii, că-ţi spuse ea!  
Nu eşti Vladu: mergi în pace,  
Eşti şiret, nu te preface!”

- „Nu vii. Nuşa? Tot nu vii?  
Ai un semn sub ţâta dreaptă.”  
- „Vladule, tu eşti! Aşteaptă!  
Asta numai tu o ştii!”  
Ea acum deschide uşa -  
Câte-or fi râzând de Nuşa!